

Silkeborg den 22. november

2015

Til Silkeborg Byråd

Er der ingen der tror på vores borgmester?

Forældrerepræsentanterne i Langsøskolens skolebestyrelse indgiver hermed høringsvar vedr. "Forslag til ny skolestruktur".

Vi gør i øvrigt opmærksom på, at forældrerepræsentanterne i Langsøskolens bestyrelse er en del af det "Fælles høringsvar fra Netværk af forældrevalgte skolebestyrelser" der forventes indsendt den 23. november 2015.

Som forældrerepræsentanter fra Langsøskolens skolebestyrelse, har vi svært ved at acceptere præmissen om, at skolekassen er så tom, at vi er nødt til at lave en gennemgribende omstrukturering af hele skoleområdet. Dette når kommunen samtidig igangsætter prestigeprojekter med underjordisk parkeringsanlæg, nyt stadion byggeri og erhvervsudviklingsprojekter i milliardklassen.

Vi accepterer fremskrivningen af elevtal i Silkeborg Kommune som en tilbagegang på 4%, hvis man udelukkende forholder sig til de kendte fødselstal. Men er der ingen der tager vores borgmesters forudsigelser alvorligt, når han i oplægget til en konference om byudvikling i januar 2016 lyder: *"Silkeborg udvikler sig på mange fronter i disse år. Byens rolle har traditionelt været som et attraktivt bosætningsområde – kommunen har netop rundet 90.000 indbyggere og inden for de næste 10 år stræber efter at nå 100.000 indbyggere"*.

Vi undres over, om BUU mon forestiller sig at alle de 10.000 nye indbyggere i kommunen enten er pensionister eller ihvertfald borgere i så fremskreden en alder, at tilflytningen ingen indvirkning får på elevtallet i kommunens skoler.

Økonomi

Vi har, som forældrerepræsentanter fra Langsøskolens bestyrelse, svært ved at forstå, at et skolesystem, som i forvejen ligger blandt landets bedste 10% mht. til at drive kosteffektiv folkeskole, forventes at kunne spare yderligere på denne omkostning. Ligeledes at kommunen forventer dette, uden at det går ud over kvaliteten i den leverede undervisning og trivsel.

Uagtet at vi er imod yderligere besparelser på skoleområdet, så mangler BUU at levere den økonomiske argumentation, som skal overbevise os om, at BUU's forslag vil give en reel besparelse.

Vi har set en teoretisk beregning på den maksimale besparelse, som skolechefen efterfølgende har været ude at undsige sig, som et tænkt eksempel som aldrig vil blive ført ud i livet.

Vi har set, at regnemethoden er, at når den årlige omkostning ved at drive én skoleklasse er ca. 650.000 kr., vil en nedbringelse af antallet af klasser med 59 give en besparelse på 59 x 650.000 kr svarende til ca. 40 mill. kr.

Det vi mangler at se, er konkrete beregninger på, hvad det betyder for omkostningen pr. skoleklasse/år, når antallet af klasser nedbringes med 59 mens antallet af matrikler der undervises på, fastholdes. Det vil alt andet lige betyde at omkostningen/klasse stiger og at besparelsen derfor udhules. Vi mangler også beregninger på:

- Hvilket beløb der i budgetlægningen for forslaget fra BUU er sat af til transport af børnene mellem matrikler i de 9 skolefællesskaber.
- Hvilket beløb der er sat af til lærernes transport mellem de 9 fællesskaber i forslaget.
- Hvordan beregnes effektivitetstabet for en faglærer, som skal undervise på flere matrikler. Vi antager at transporten skal foregå inden for lærerens arbejdstid og derfor må fragå enten forberedelses- eller undervisningstid. En lærer der underviser på flere matrikler kan derfor ikke indgå i beregningen som en fuld lærerressource.
- Hvilke økonomiske ressourcer der er sat af til indretning og vedligeholdelse af særlige læringsmiljøer som eks. IT/kommunikation, naturfag, design og håndværk.

Ovenstående er udelukkende eksempler på den "hug en hæl og klip en tå"-metodik, som vi mener ligger til grund for de beregninger, vi er blevet præsenteret for.

Hvis vi skal indgå i dialog omkring forandringer i skolestrukturen, må vi som minimum forlange, at det grundlag, vi skal træffe beslutninger på, er bedre gennemarbejdet end det vi er blevet præsenteret for.

Kvaliteten

Vi forstår, at en del af besparelsen er nedlæggelse af lærerstillinger, som I håber løses ved naturlig afgang. Vi er dog bekymrede over den afgang af ressourcer. Færre "hænder" til vores børn. Hvordan kan man opfylde de mange krav skolereformen kræver med færre voksne pr. barn. Lærerne har meget travlt allerede og er i stigende grad sygemeldte med stress. Hvordan det harmonerer med flere børn pr. lærer er svært at se. Elin Sonne fortalte til vores møde den 4. november på Langsøskolen, at der kom flere penge til det sjove. Ja, men hvem skal arrangere alt det sjove, når lærer normeringen bliver dårligere.

Voel Skole

Det ser i sammentællingen af kommende elevprognose, ud som om elevtallet i det skolefællesskab, som Langsøskolen i oplægget er lagt sammen med, er et stort set uændret elevtal før og efter den mulige strukturændring.

Vi undres over, hvordan det hænger sammen, når man samtidig i oplægget har tænkt, at Voel Skole ikke længere skal være en del af fællesskabet som de er i dag, men i stedet skal have udskoling i fællesskab med Fårvang Skole.

I dette høringssvar er vi således nødt til at gøre opmærksom på, at med flytningen af Voel Skole fra Langsøskolens skolefællesskab, får vi i givet fald fjernet en væsentlig del af fundamentet for vores overbygning i de kommende år.

Det vil i givet fald betyde, at mulighederne for at lave robuste overbygningsklasser på Langsøskolen kan blive mærkbart forringet, idet Langsøskolen i tilfælde af gennemførelsen allerede fra sommeren 2016 vil få væsentligt færre elever i overbygningen.

Endvidere, er det kun få år siden, efter et meget tydeligt ønske fra Voel Skoles bestyrelse besluttet, at de fremover skulle høre til Langsøskolen.

For os er det derfor helt uforståeligt, hvorfor Voel skole ved den mulige skolestruktur skal fjernes fra Langsøskolens skolefællesskab.

Børnefællesskaber

Det er ganske kort tid siden, at der var store omvæltninger på skolerne i form af skolereformen. Lærerne har været under stort pres for at få undervisningen til at nå sammen, og børnene har ligeledes været igennem tilpasninger til den længere skoledag. Nu vil man så lægge op til endnu en dimension som både børn, forældre og lærere skal forholde sig til "Skole på flere matrikler", hvor transport kan blive endnu en ny dimension.

I forslaget til ny skolestruktur, er skolefællesskaberne ifølge BUU opdelt "I respekt for de naturlige relationer og for at undgå lange afstande mellem skolerne". BUU skriver ligeledes at elever skal have mulighed for "flest mulige venner".

Vi ved af erfaring fra Langsøskolen, at legerelationer skabes i nærmiljøet og at selv i Langsøskolens nuværende distrikt, er afstanden mellem elevernes bopæl en barriere. Eksemplerne er dels mellem Sydbyen og Århusbakken, dels i forhold til de børn der bor udenfor distriktet: Alderslyst eller længere væk. Legeaftaler i indskolingen mellem børn der ikke bor i umiddelbar nærhed af hinanden, fordrer en eller anden form for transport ved aflevering/afhentning af barnet. Som det sker nu, er det oftest i forbindelse med afhentning af eget barn, at man tager en klassekammerat med hjem.

- Begrundet i udfordringen med transport, har vi derfor meget svært ved at se, hvordan et skolefællesskab med Resenbro og Sejs skal facilitere og understøtte etableringen af børnefællesskaber eller venskaber.

I begrebet børnefællesskaber, ved vi at relationen mellem søskende har en stor betydning. I dagligdagen ser vi en række børnefællesskaber, hvor større søskende hjælper mindre søskende i gang med skoleforløbet, dels ved at følge dem i skole, være rollemodeller i at begå sig i dagligdagen og i det hele taget er det faste holdepunkt, som gør skolestarten til en tryk oplevelse. Dette frygter vi kan brydes op, ved at søskende reelt kan have deres dagligdag på forskellige matrikler.

Endvidere ser vi os nødsaget til at gøre opmærksom på, at ikke alle familier har bil, hvilket rent lavpraktisk kan gøre, at de sjældnere kommer på deres barns skole, hvis den ligger for langt væk. Dette vil have konsekvenser ift. forældre-skolesamarbejde, tryk og trivsel på skolen. Via samarbejde med andre forældre og forældreopbakning om skolens arbejde ser børnene, at forældrene anerkender og respekterer skolens arbejde.

- Vi kan således frygte et forringet forældre-skolesamarbejde.
- Vi frygter, at modellen med transport mellem skole-fællesskabets matrikler, kan bryde børnefællesskaber og søskenderelationer, og dermed få en negativ indvirkning

på børnenes trivsel, således at barnet ved at være en del af flere børnefællesskaber, reelt intet sammenhængende børnefællesskab har.

Ydermere ser vi en barriere i, at man som nomade-elev i kommunens skolestruktur, starter i én (stam)matrikel, hvor man har morgen-SFO, flyttes til en anden matrikel for at modtage undervisning, for så til sidst at blive transporteret tilbage til stam-lokationen, for at tilbringe resten af dagen i det lokale SFO-tilbud. Muligheden for at skabe en venskabsrelation, som måtte opstå i forbindelse med undervisningen og som efterfølgende skulle plejes i legen i SFO-delen, afbrydes fordi "nomade-eleven" efter endt undervisning, transporteres tilbage til stam-matriklen.

Ovenstående er IKKE en opfordring til, for så at undgå afkoblingen mellem undervisning og SFO, også at flytte SFO-delen.

Det er et udtryk for, at vi ganske enkelt ikke kan se, at modellen fungerer til andet end at optimere økonomien.

Inklusion

På debatmødet på Langsøskolen d. 4. november 2015, pointerede både Søren Kristensen og skolechef Huno Kjærsgaard, at inklusion ikke er tænkt ind i dette strukturforslag.

I praksis er inklusion en naturlig del af hverdagen på Langsøskolen.

De senere år, har Langsøskolen fungeret med en inklusions-form, som er til gavn for alle børn, i og med at alle børn lærer forskelligheden og mangfoldigheden hos deres kammerater at kende.

Undervisningen på Langsøskolen er i dag tilrettelagt sådan at inklusions- og distriktsklasse undervises samlet, der hvor det giver mening. De visiterede børn, har brug for en tydelig struktur og tæt guidning, - hvilket de får i den lille gruppe,- mens de samtidig er en del af en større børnegruppe, hvori de udfordres i det sociale samspil og finder nye venner, men fortsat har muligheden for at trække sig tilbage til et mindre fællesskab, når behovet opstår.

Således fungerer inklusionsbørn rent praktisk som en del af distrikts-klasserne. Forstået på den måde, at de står på samme klasseliste, holder klassearrangementer, arbejder med åben dør mellem sig, og ikke mindst opfatter hinanden som kammerater, hvilket er til gavn for alle børn. Ren inklusion.

For undervisningen samlet set, betyder det, at vi på Langsøskolen kan udnytte de ressourcer, der er tilknyttet en årgang væsentligt bedre. Der er med andre ord skabt et win-win-setup.

Denne form for tæt samarbejde mellem de visiterede børn og distrikts-skoleklassen er i den grad truet, hvis den foreslåede skolestruktur gennemføres.

Hvis distriktsklassen et år er for lille, frygter vi, at den kan flyttes til en anden skole. Hvordan forestiller BUU sig at man i så fald inkluderer de visiterede børn, som er på Langsøskolen !!

Det er naivt at tro, at inklusions-børnene (og inklusions-formen) ikke ville være berørt af, at Langsøskolen skulle blive en del af et større skolefællesskab. Vi kan ikke se den samme mulighed for optimering af undervisningsforløb i en årgang splittet ud på op til 3 matrikler.

Konklusion

BUU's forslag til en ny skolestruktur efterlader os som forældre og skolebestyrelsesmedlemmer med så mange ubesvarede spørgsmål og så meget usikkerhed omkring, hvilke overvejelser BUU har gjort sig, at det er svært at være andet end meget kritisk over for forslaget.

Vi mener, at de økonomiske beregninger som BUU lægger til grund for den foreslåede struktur, er så overfladiske og udokumenterede, at hverken Byrådet, kommunalbestyrelsen eller forældregruppen bør føle sig tilstrækkeligt oplyst til at træffe beslutning om en så radikal ændring af skolestrukturen.

Vi forventer derfor, baseret på den massive modstand ikke bare fra Langsøskolen men fra alle de høringssvar, underskriftsindsamlinger og øvrige tilkendegivelser fra en meget stor gruppe af borgere i kommunen udtrykker, at Byrådet trækker forslaget tilbage.

Vi foreslår, at BUU starter forfra med arbejdet ved at adressere de faktiske udfordringer kommunen står med i forhold til bosætning/elevgrundlag. Denne gang i en åben konstruktiv dialog med skolebestyrelserne og med et reelt ønske om at skabe den optimale ramme for "at alle skal blive så dygtige, som de kan".

Forældrerepræsentanterne i Skolebestyrelsen på Langsøskolen.